

TALEPAPIR

Miljøministeren

”Det talte ord gælder”

Samrådsspørgsmål V

Hvad agter ministeren at gøre for at dæmme op for de mange ulveangreb på danske husdyr, og hvordan vil ministeren sikre, at danskerne trygt kan færdes i naturen uden at skulle frygte mødet med en ulv?

Svar

Tak for spørgsmålet, som jeg vil besvare i det følgende.

Ulven er en art, som skaber utryghed og bekymring i befolkningen – særligt i de egne, hvor den har slået sig ned.

Jeg har selv været ude i en ulvezone og tale med en af dem, der har udfordringer og det er da klart at det gør indtryk. Jeg forstår godt frustrationen hos de husdyrholdere, der oplever, at ulven angriber deres husdyr, og jeg kan jeg godt forstå den utryghed, det kan give, at ulven ”bor i baghaven”.

TALEPAPIR

Miljøministeren

Der har været 113 dokumenterede ulveangreb på husdyr i perioden 2013-2019 og 12 dokumenterede ulveangreb i 2020. Det er for mange.

Jeg så selv helst, at ulven ikke var kommet tilbage til Danmark, fordi vi er så lille et land.

Men ulven er beskyttet af habitatdirektivets strengeste beskyttelsesordning, og derfor er den løsning ikke mulig på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gå så langt som muligt for at sikre, at forvaltningen sker på en måde, der tager mest muligt hensyn til de mennesker, der bor og arbejder dér, hvor ulven har slået sig ned.

Vi skal finde en balance mellem hensynet til naturen og hensynet til mennesker. At vi sidder her i dag viser, at det er en vanskelig opgave.

Lad mig kort opridse rammerne for forvaltningen: Forvaltningsplan for ulv sikrer, at husdyrholdere, der får taget deres husdyr af ulven får erstatning og i de områder, hvor

risikoen for ulveangreb er størst, kan man få tilskud til at ulvesikre sine hegn. Husdyrholdere skal ikke bære byrden for ulvens tilbagekomst alene.

Det ændrer naturligvis ikke ved, at det er en ubehagelig oplevelse at finde sine dyr ulvedræbt på marken.

Det er muligt at regulere ”problemulve” i Danmark. Det kan f.eks. ske, hvis en ulv mister sin skyhed over for mennesker eller hvis en ulv gentagne gange angriber husdyr bag fungerende ulvesikrede hegn. Sådant en ulv har vi endnu ikke oplevet i Danmark.

Ulve, der er til fare for mennesker, vil altid kunne skydes af politiet eller Naturstyrelsen. Det er heldigvis heller ikke sket i Danmark.

Regeringens politik går på to ben:

- 1) For det første skal vi i videst muligt omfang forebygge, at der sker ulveangreb på husdyr.

- 2) For det andet arbejder vi aktivt på at skabe et større nationalt råderum for forvaltningen af arten på EU-niveau.

I efteråret lancerede jeg fire nye forvaltningsindsatser for ulv, som har til formål at styrke forebyggelsen af ulveangreb på husdyr:

- 1) Jeg har udpeget en ny ulvezone, så man kan få tilskud til at ulvesikre hegn, der hvor risikoen for ulveangreb er størst.
- 2) Jeg har sat tilskuddet til at ulvesikre hegn op fra 80% til 100%.

Vi ved, at ulvesikrede hegn virker. Der har endnu ikke været angreb bag et fungerende ulvesikret hegn i Danmark.

- 3) Derfor aktiverede jeg samtidig en mulighed i forvaltningsplanen for at gøre udbetaling af kompensation for ulvedræbte husdyr til husdyrholdere, der på trods gentagne ulveangreb ikke gør noget for at ulvesikre sine hegn,

afhængig af, at husdyrholderen gør en indsats for at sikre sine dyr, dér hvor risikoen for angreb er størst, sådan som det også sker i Tyskland.

Dermed skaber vi et stærkt incitament til at ulvesikre hegn og forebygge ulveangreb i de områder, hvor risikoen for ulveangreb på husdyr er størst.

4) Desuden har jeg igangsat et pilotprojekt, der skal afprøve brugen af vogterhunde som alternativ metode til at afværge ulveangreb på husdyr. Det er der gode erfaringer med i Tyskland, og det skal vi også afprøve herhjemme.

Jeg har bedt Miljøstyrelsen om her i foråret at undersøge, hvad der er af muligheder for at udvide ulve-zoner, så man kan få tilskud i et større område, og for f.eks. at give tilskud til andre former for hegn og materiel, der letter opsætning af mobile hegn og vedligehold.

Parallelt med indsatsen for at forebygge ulveangreb arbejder regeringen aktivt på at skabe

opbakning hos andre EU-lande til en øget fleksibilitet i ulveforvaltningen i de enkelte medlemslande.

Jeg har haft bilaterale drøftelser med Polen og Tyskland, og i efteråret støttede Danmark sammen med Frankrig, Italien, Estland og Letland en erklæring rettet til Kommissionen, hvor landene understregede behovet for øget fleksibilitet, også i forhold til regulering af problemulve.

Senest har jeg selv fremført behovet for at skabe større fleksibilitet i forvaltningen på et rådsmøde i december. Det arbejde fortsætter.

Det er en stor udfordring at rumme ulven. Det ved vi fra andre også langt større lande, hvor arten er genindvandret efter at have været udryddet.

Aarhus Universitet har konkluderet, at risikoen for, at ulve angriber mennesker er ekstremt lille.

Jeg ved, at det ikke hjælper, hvis man er utryg – det er selvfølgelig vigtigt at sige.

Mange er utrygge ved ulven, og det skal vi tage alvorligt. Jeg tror egentlig ikke, at spørgeren og jeg er så langt fra hinanden på det punkt.

Vi skal lytte til bekymringerne hos de mennesker, der bor tæt på ulven, og vi skal hele tiden blive klogere på ulven og de udfordringer, den giver i Danmark.

Derfor er jeg også glad for, at Vildtforvaltningsrådet er gået i gang med at se på en revision af forvaltningsplan for ulv. Jeg ved, at gruppen bl.a. har været på besøg hos nogle af de fåreavlere i ulvezonerne, som oplever særlige udfordringer.

Det glæder mig. For kun ved at lytte til og bruge de konkrete erfaringer fra dem, der lever tæt på ulvene, kan vi finde en forvaltning, der bidrager til at reducere konflikter og klæder os ordentligt

på i forhold til de udfordringer, ulvene skaber i Danmark.

Så længe ulve i Danmark er omfattet af den strenge beskyttelse i EU, er der nogle rammer, som vi arbejder indenfor.

Derfor vil regeringen fortsætte med at søge opbakning i EU til et større råderum i forvaltningen af ulv i Danmark samtidig med, at vi nationalt holder fokus på at forebygge ulveangreb på husdyr og sikre balancen mellem hensynet til den beskyttede ulv og hensynet til de mennesker, der mærker ulvens genindvandring mest.